

den kommer til et lignende Resultat som Regjeringen, kan jeg dog ikke ret forstaae den Veie, ad hvilken det er kommet dertil. Jeg kan saaledes ikke forstaae, hvorledes Udvalget kan ansee det for misligt, hvor et Retskrav ikke er tilstede, som Regjeringen iøvrigt heller ikke har antaget at være tilstede, at tilstaae noget saadant Bederlag, som det i Udkastet foreslaaede. Denne Bemærkning, denne Characteristikk af Regjeringens Forslag vilde jeg kunne fuldkommen forstaae i det Dieblik, Regjeringens Forslag gik ud paa en fuldstændig Erstatning, altsaa naar det gik ud paa, at det 25 dobbelte af den calculerede Afgift for 1 Aar skulde tilflyde Bornholm; det vilde da af Udvalget være fuldkommen træffende sagt, at, da Regjeringen selv har anerkjendt og Udvalget deri er enigt, at Bornholm ikke har noget Retskrav, kan Udvalget heller ikke være enigt i, at noget saadant Bederlag tilstaaes. Men nu er Regjeringen netop kommen til det selvsamme Resultat som Udvalget, nemlig at Bornholm skal behandles med Lempelighed, kun med den Forskiel, at Regjeringens Lempelighed bestaaer i at anvende Multiplikatoren $12\frac{1}{2}$, og Udvalgets Lempelighed i at anvende Multiplikator 5 eller efter Mindretallets Forslag 10. Dette er den praktiske Forskiel, og jeg tilstaaer, at det praktiske Resultat altsaa forsaavidt er forskjelligt efter Udvalgets og Regjeringens Forslag. Hvad nu angaaer, om det er rigtigt at anvende Multiplikator 5, 10, $12\frac{1}{2}$ eller 15 saaledes, som af tvende ærede Rigsdagsmænd (Heggelund og Kosfoed) in subsidium er foreslaaet, saa er det her paa Stjansgebetet en meget ubestemt Sag at afgjøre; jeg for mit Bedkommende skal ikke med Sikkerhed kunne bestemme, om det ene eller andet af disse Tal er det rigtige; men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at man ved kun at anvende en Multiplikator af 5, gaaer Bornholm temmelig nær, naar man dog engang har erkjendt, at der maa være Spørgsmaal om at anvende Lempelighed ved den nye Besatnings Inførelse paa denne Ø; Forskiellen mellem enten at give 10 eller 15 Aars Skatteindtægt eller strax at betale et Beløb $12\frac{1}{2}$ Gange 1 Aars Afgift, er iøvrigt ikke saa synderlig stor. Men hvad der forekommer mig

væsentligere at kunne indvendes mod Forslaget, det er den der opstillede Beregning. Jeg kan meget vel begribe, at den Beregning, som Udvalget foreslaaer optagen i selve Loven, rigtig kunde være anført i Motiveringen, for at vise, hvorledes man kunde komme til Resultatet; men at opføre den i selve Loven, forekommer mig at være for meget at søge efter, at Beregningsmaaden fremtræder som billig og retfærdig. Jeg troer, det vilde være langt simpelere og mere praktisk, at man, naar man engang var kommet til Erkjendelse af, hvilket Bederlag for Brændeviinsbesatningens Indførelse der maatte ansees som billigt, da beregnede dette Bederlag og acqviescerede derved. Man vilde da ogsaa undgaae at begaae den Feil, som Udvalget har begaaet i sin Redaction, naar der siges: „For at udfinde den rene Indtægt bliver der fra den Sum, der indkommer deels som Afgift af de locale Brænderier deels som Told af fremmed indført Brændeviin etc.“ Bornholm har jo nemlig paa ingen Maade hidtil svaret lavere Told, end siges været fri for at svare Told af Brændeviin, der er indført fra fremmede Steder f. Ex. fra Preussen, som fornemmelig er det Sted, hvorfra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) frygter for, at Indsmuglingen i Fremtiden skal stee, af hvilken Grund skal der da i saa Henseende gives nogen Erstatning? Udvalgets Mening har kun været eller bør ialtsald kun have været, at der skal tages Hensyn til Afgiftsbeløbet for det Brændeviin, som tilføres Bornholm fra andre i Norden landstæ, men ikke tillige fra udenlandske Steder.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Beregningen vil stille sig, naar man anvender Multiplikatoren 5, 10, 15 eller den af Regjeringen foreslaaede, skal jeg endnu tilslade mig at oplyse, at, naar Multiplikatoren 10 anvendes, da vil Bornholm faae, istedetfor efter Udkastets Beregning 203,600 eller nøjagtig 203,634 Rbd., et Beløb af 162,900 Rbd.; i Tilfælde af, at man vælger Multiplikatoren 5, vil Beløbet blive halvt saa stort. For Læses Bedkommende vil et lignende Forhold finde Sted. Vil man sige, at det Bederlag, man vil give Bornholm, er Afgifterne i de første